

grunde dette, kan istjenesten dog betinge sig hel eller delvis dækning af afholdte udgifter.

2. I § 4 ændres »9. kapitel i søloven af 7. maj 1937« til: »16. kapitel i søloven af 16. marts 1994«.

§ 4. Når den hjælp, en statsisbryder yder et skib, finder sted under sådanne forhold, at hjælpen må anses for bjærgning, gælder herom de almindelige regler i 9. kapitel i søloven af 7. maj 1937 dog at bjærgelønnen tilfalder statskassen.

3. § 5 affattes således:

»§ 5. Søfartsstyrelsen fastsætter hvert år efter høring af Isbrydningsrådet den samlede isafgift til dækning af driftsudgifterne ved Statens Istjeneste. Afgiften fastsættes på grundlag af de gennemsnitlige udgifter til istjenesten i den forudgående 20 års periode.

Stk. 2. Den ene halvdel af isafgiften betales af danske havne med en vanddybde på 5 meter eller derover beliggende inden for Skagen, dog er havne i Limfjorden vest for Ålborg undtaget. Den forholdsmæssige fordeling mellem havnene fastsættes af Søfartsstyrelsen efter høring af Isbrydningsrådet for en periode af indtil 5 år på grundlag af de ud- og indskibede varemængder i den enkelte havn for en forudgående periode af 5 år. Der kan ved fordelingen tages hensyn til, at havne, der enten selv råder over tilstrækkeligt isbrydningsmateriel, eller for hvilke isbryderhjælp erfaringsmæssigt skønnes uforholdsmæssigt, kan fritages for afgiften eller få nedsættelse for denne. Havnenes betaling af isafgiften forfalder den 1. april og 1. oktober og indbetales til Søfartsstyrelsen.

Stk. 3. Den anden halvdel af isafgiften, jf. stk. 1, betales af skibe med en bruttotonnage over 150, der i perioden 15. december – 31. marts anløber danske havne beliggende inden for Skagen. Afgiften fastsættes årligt af Søfartsstyrelsen efter høring af Isbrydningsrådet og udgør et fast beløb pr. ton af skibets nettotonnage. Et skib skal højst betale isafgift 2 gange inden for samme opkrævningsperiode. Skibe, der tilhører staten, er fritaget for betaling af isafgift. Afgiften opkræves af havnene.

Stk. 4. Søfartsstyrelsen fastsætter efter høring af Isbrydningsrådet regler for havnenes opkrævning af skibenes isafgift samt om betaling for disses administration heraf.

§ 5. Af ethvert skib over 150 registertons brutto, der i tidsrummet 15. december-31. marts indklarerer i en inden for Skagen beliggende dansk havn, opkræves en isafgift af skibets nettotonnage.

Stk. 2. Isafgiftens størrelse fastsættes efter forhandling med Finansudvalget af industriministeren, der tillige fastsætter de nærmere regler for afgiftens beregning og opkrævning.

Stk. 3. Isafgiften opkræves af toldvæsenet.

Stk. 4. Bestemmelserne findes tilsvarende anvendelse på skibe, der i det nævnte tidsrum indgår i dansk frihavn.

Stk. 5. Skibe, der tilhører staten, er fritaget for betaling af isafgift, ligesom skibe, der to gange i opkrævningsperioden har betalt isafgift, er fritaget for yderligere betaling af isafgift i vedkommende periode.

4. § 6 ophæves.

§ 6. Af de inden for Skagen beliggende danske havne med 5 m vanddybde eller derover betales en årlig isgift, hvis samlede beløb fastsættes af erhvervsministeren efter forhandling med Finansudvalget.

Stk. 2. Afgiftens fordeling mellem havnene fastsættes af ministeren for en periode af indtil fem år gangen i forhold til de i den forudgående 5-årige periode i de enkelte havne ud- og indskibede varemængder. Den kan dog efter ministerens bestemmelse nedsættes eller endog helt bortfalde, for så vidt angår havne, der enten selv råder over tilstrækkeligt isbrydningsmateriel, eller for hvilke isbryderhjælp erfaringsmæssigt skønnes uforholdsmæssigt.

Stk. 3. Isafgiften kan efter vedkommende havnebestyrelses valg enten opkræves af havnebestyrelsen som en afgift af de i havnen ud- og indskibede varemængder eller udredes af havnens almindelige indtægter. Den forfalder halvårsvis bagud med udgangen af henholdsvis marts og september måned.